

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۸/۰۹

مصطفی کهدامنی

غنی؛ شاخ شکن شاخداران

در حالیکه رئیس جمهور غنی کمپاین وسیعی بر ضد افراد مسلح غیر مسؤول را به راه انداخته و تا این دم زورمندان و قلدان مهمی را دسته بسته تا زندان کابل رسانده؛ زومندان پارلمانی را نیز در این اواخر به زوال سوق داده است. اخیراً کمیسیون شکایات انتخاباتی، طی یک اقدام بی سابقه؛ اسامی ۲۵ نامزد احتمالی به ولسی جرگه را از فهرست نامزدان حذف کرده و آرزوی شان برای تکیه زدن بر کرسی پارلمان آینده را با خاک یکسان ساخته.

کمیسیون خاص بررسی شکایات انتخاباتی اسامی ۲۵ تن را از لیست نامزدان احتمالی برای ولسی جرگه حذف کرده؛ در این میان نام های فوزیه کوفی نماینده برحال ولایت بدخشان، گل مراد نماینده ولایت ننگرهار، شاه وزیر "تره خیل" برادر ملا "تره خیل کوچی"، سید جعفر نادری، شیرولی احمدزی، الله گل مجاهد، شایسته خان احدی و مجیب الرحمن خمکنی؛ به چشم میخورد که متهم به رهبری گروه های مسلح غیرقانونی، غصب زمین و تخطی های حقوق بشری استند. قبل از این اقدام؛ حکومت وحدت ملی سلسله بازداشت زورمندان در سراسر کشور را آغاز کرده بود که به شکل وسیعی از سوی مردم مورد ستایش و حمایت قرار گرفته است، اما...

اما پرسش این است:

با وجود آنکه حکومت وحدت ملی نسبت به حکومت گذشته؛ در حال حاضر کارهای زیادی انجام داده؛ چرا حلقهات خاصی بیشتر از پیش بر حکومت انتقاد می کنند؟

هرچند مردم از حکومتداری و زمامداری حامد کرزی رئیس جمهور سابق؛ نیز ناراض بوده اند، اما با آن هم دیده می شود که ظاهراً سطح نارضایتی بخشی از مردم؛ نسبت به حکومت سابق، از سران حکومت وحدت ملی بالاتر است.

اگر به عمق موضوع نگاه کنیم، هویدا میشود که با توجه به شرایط، امکانات، مساعدت های خارجی، مداخلات کشور دیگر و نیز مخالفان داخلی حکومت؛ حکومت وحدت ملی به تناسب حکومت به رهبری حامد کرزی موفق تر بوده و کارهای زیادی برای مردم انجام داده است.

در حکومت گذشته؛ ملیاردها دلار از جامعه جهانی به افغانستان سرازیر شد، مؤسسات زیادی وجود داشت، کشو های کمک کننده زیاد بودند، مداخلات خارجی ها نسبت وضعیت کنونی کمتر بود و مخالفان داخلی حکومت هم انگشت شمار.

ولی در حکومت فعلی؛ با وجود اینکه بنیاد و اساسش بر مجبوریت ها استوار بوده، شمار کشور های کمک کننده اندک است، مؤسسات (NGO) های بازسازی حضور کم رنگ دارند،

سرازیر شدن بی حد و حصر دلار نیز متوقف شده، مداخلات بیرونی خاصاً مداخلات کشور های همسایه بیشتر شده و به تعداد حلقهات ضد حکومتی در داخل کشور نیز افزوده شده؛ با آن هم حکومت توانسته که نسبت به حکومت های سابق، کار زیادی برای مردم انجام داده .

اینکه حالا به تناسب حکومت گذشته؛ بر حکومت فعلی انتقادات بیشتر است، دلیل آن این است که در حکومت فعلی برای بلند بردن آگاهی و ذهنیت سازی مردم کار زیاد صورت گرفته، شعور سیاسی ملت بیشتر شده، به آزادی بیان اجازه بیش از حد داده شده، به نقد رسانه ها بر حکومت فعلی نسبت به حکومت گذشته آزادی بیشتر داده شده و جریان پخش زنده هر کنفرانس حکومت در هر خانه و گوشه و کنار دنیا از سوی رسانه ها دنبال میشود. پس اکنون مردم نسبت به گذشته در مقابل هر اقدام حکومت عکس العمل سریع نشان داده می توانند. حالا ذهنیت مردم به پختگی رسیده و بسیار به آسانی میتوانند کارکرد های منفی حکومت را نقد و مثبتش را مورد ستایش قرار دهند.

پیش از حکومت وحدت ملی سطح دانش مردم پایین تر بود، سطح پوشش کانفرانس های حکومتی از سوی رسانه به پیمانه بی که حالا در نظر گرفته شده، نبود.

در آن شرایط ذهنیت مردم تا این اندازه انکشاف نکرده بود تا همانند شرایط کنونی حکومت را نقد کنند. در گذشته اگر کسی لب به انتقاد از حکومت می گشود؛ با مثنی دالر از سوی آقای کرزی بسته میشد. وی در طول زمامداری اش؛ همه منتقدین حکومت را به دالر معتاد کرده بود و حالا که رئیس جمهور غنی مسیر سیل دالر به جیب های این معتادان دالر را در حکومتش بسته؛ آنها نیز بیشتر از پیش بر علیه حکومت قد علم کرده، اتهامات گوناگونی بآدرس وی نثار میکنند.

تعدادی از مردم حالا بر این باورند که این زورمندان در زمان حکومت آقای کرزی نیز موجود بودند؛ آن زمان چرا حکومت را به چلنج کشیده نمی توانستند و چرا ایجاد بحران نمی کردند؟

پاسخ بسیار واضح است و آن اینکه:

رئیس جمهور سابق (حامد کرزی) دهن این زورمندان را با دالر بسته بود؛ هر زورمندی که هوای دریافت نقدینه در سر می پروراند، به دفتر کرزی سر میزدند و وی چند دالری در کیسه های این افراد می نهاد و در نتیجه با دهن بسته از دفترش بیرون می شدند. پس از یک دوره یکساله حکومت وحدت ملی؛ رئیس جمهور غنی دستگاه حکومت را از تیار خوران زمامداری کرزی تصفیه کرد.

رئیس جمهور غنی د ملی بیووالی حکومت له بو کلنی دوری وروسته د کرزی د واکمنی د حکومتی لټانو څخه د حکومت دستگاه تصفیه شروع کړه.

رئیس جمهور غنی گروه هایی را که به باج گیری عادت کرده بودند، چنان به حاشیه راند که حالا ملت چهره های اصلی شان را شناخته است.

امپراتوران را از قدرت کنار زده و خانه نشین ساخت، باج گیری تیکه داران که به نام های مختلف از حکومت باج می گرفتند؛ نقطه پایان گذاشت و این سلسله اصلاحات همچنان ادامه دارد، اما جای افسوس اینجاست که یک بخشی از مردم هنوز هم در انحصار زورمندان قرار دارد و کارهای اصلاحی رئیس جمهور غنی را تحمل کرده نمی توانند.

اگر مردم از انحصار زورمندان رهایی یافته از اصلاحات رئیس جمهور غنی حمایت کنند؛ بدون شک می توان گفت که پارلمان آینده و در کل نظام حکومتی اصلاح و متعهد به کشور و مردم خواهد بود.

